

BSO

BİLKENT SENFONİ
ORKESTRASI

BSD

Bilkent Senfoni Dijital

DÖNÜŞÜMLER METAMORPHOSES

Can Okan
şef · conductor

Nazik Rahmedova
keman · violin

Yukiyo Hirano
viyola · viola

Kayıt Recording:

28 Ocak January **2021**

Bilkent Konser Salonu Concert Hall

Program

W.A. Mozart

Konçertant Senfoni, Mi bemol majör, KV. 364

Sinfonia Concertante in E flat major, KV. 364

I. Allegro maestoso

II. Andante

III. Presto

R. Strauss

Metamorfozlar | Metamorphosen for 23 strings

R. Strauss

Nefesliler için Serenad, Mi bemol majör, Op.7

Serenade for Winds in E flat major, Op.7

I. Andante

Can Okan şef conductor

1986 yılında doğdu. Piyano öğrenimine 1994 yılında Meliha Doğuduyal ile başladı. 1997'de Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi İstanbul Devlet Konservatuvarında Prof. Metin Ülkü'nün öğrencisi oldu.

2005-2009 yıllarında MSGSÜ Devlet Konservatuvarında Prof. Gürer Aykal'dan orkestra şefliği eğitimi aldı. 2007 yılında Borusan İstanbul Filarmoni Orkestrasını yöneterek, orkestra şefi olarak ilk konserini verdi.

İdil Biret, Dmitri Alexeev, Emanuel Ax, Arnulf von Arnim, Nikolai Demidenko, Aydın Esen, Claudius Tanski gibi piyanistlerin düzenlediği ustalık sınıflarında yer aldı. Okan, 2009 yılında Prof. Metin Ülkü ile piyano alanındaki yüksek lisans çalışmalarını tamamladı. Orkestra şefliği alanındaki yüksek lisans eğitimini Stockholm Royal College of Music'de 2011 yılında tamamladı. Bu eğitim süresince Daniel Harding, Jan Risberg, B. Tommy Andersson gibi şeflerle çalıştı. İsveç'te birçok senfoni orkestrası ile opera, senfonik ve çağdaş müzik konserleri verdi. 2011 yılında Finlandiya'da Jorma Panula'nın orkestra şefliği ustalık sınıfına katıldı.

Cumhurbaşkanlığı Senfoni, Cemal Reşit Rey Senfoni, Çukurova, İstanbul, İzmir ve Bursa Devlet Senfoni Orkestralarını yönetti. Schubert'in bütün *Impromptu*'larını kaydetti. 2017 yılında İstanbul Devlet Opera ve Balesi ile Stravinsky'nin *The Rake's Progress* operasının Türkiye'deki ilk temsilini, Benjamin Britten'ın *The Turn of the Screw* operasını, 2018'de Verdi'nin *Falstaff* operasını ve Salzburg'da Oper im Berg festivali kapsamında *Sihirli Flüt* ile *Rigoletto* operalarını yönetti. Antalya ve Çukurova Devlet Senfoni Orkestraları ile solist olarak konserler verdi.

Can Okan, 2019 yılında MSGSÜ İstanbul Devlet Konservatuvarındaki sanatta yeterlik eğitimini Prof. Metin Ülkü'nün sınıfında tamamladı. Aynı yılın Ekim ayında Ankara Devlet Opera ve Balesinin yeni prodüksiyonu olan *Aida* operasını yönetti. 2020 yılında MSGSÜ Felsefe Bölümünde yüksek lisans eğitimine başladı. Halen aynı kurumda orkestra şefliği dersleri vermekte, Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrasında yardımcı şef olarak çalışmakta, yurtiçi ve dışında konserlerine devam etmektedir.

Can Okan was born in 1986. He started playing the piano in 1994 with Meliha Doğuduyal. In 1997, he began studying with Prof. Metin Ülkü at the Istanbul State Conservatory of Mimar Sinan Fine Arts University (MSGSU). He studied conducting with Prof. Gürer Aykal at MSGSU State Conservatory between 2005 and 2009. In 2007, he conducted the Borusan Istanbul Philharmonic and gave his first concert as a conductor.

Okan participated masterclasses of pianists like İdil Biret, Dmitri Alexeev, Emanuel Ax, Arnulf von Arnim, Nikolai Demidenko, Aydın Esen, and Claudius Tanski. He completed his master's studies in piano with Prof. Metin Ülkü in 2009. He received his master's degree in conducting from Stockholm Royal College of Music in 2011. During his studies, he worked with conductors such as Daniel Harding, Jan Risberg, and B. Tommy Andersson. He gave opera, symphony and contemporary music concerts with many symphony orchestras in Sweden. In 2011, he attended the conducting masterclass of Jorma Panula in Finland.

Can Okan conducted the Presidential Symphony Orchestra, Cemal Reşit Rey Symphony, and Çukurova, İstanbul, İzmir and Bursa State Symphony Orchestras. He recorded all of Schubert's *Impromptus*. He conducted the first performance of Stravinsky's opera, *The Rake's Progress*, in Turkey with the İstanbul State Opera and Ballet, Benjamin Britten's opera *The Turn of the Screw* in 2017, Verdi's *Falstaff* opera, as well as *Die Zauberflöte* and *Rigoletto* operas at the Oper im Berg Festival in Salzburg in 2018. He gave concerts with the Antalya and Çukurova State Symphony Orchestras as a soloist.

Can Okan completed his Proficiency in Arts education in the class of Prof. Metin Ülkü at the İstanbul State Conservatory of MSGSU in 2019. In October of the same year, he conducted a new production of *Aida* by the Ankara State Opera and Ballet. He started studying towards a master's degree in Philosophy Department of MSGSU in 2020. Okan is currently teaching conducting classes at the same university, working as assistant conductor at the Presidential Symphony Orchestra, and giving concerts in Turkey and abroad.

Nazik Rahmedova keman violin

Nazik Rahmedova, 2017'de Türkmenistan Ulusal Konservatuvarından onur öğrencisi olarak mezun olduktan sonra, Türkmen Filarmoni Orkestrası, Bağımsız Devletler Topluluğu Gençlik Senfoni Orkestrası, Bayreuth Gençlik Senfoni

Orkestrası ve Rus Ulusal Gençlik Orkestrasında solo keman ve baş keman olarak çalıştı. Almanya, Hırvatistan, Rusya ve Moğolistan turnelerine katılan Rahmedova, Guy Braunstein, Sergei Ostrovsky, Ilya Kaler, Gilles Apap, Judith Ingolfsson ve Chaim Taub gibi ustalarla çalıştı. Sanatçı aralarında Sergei Skripka, Alexander Anisimov, Peter Stark, Daniel Draganov, Chen Zimbalista ve Zhanna Ganlemam gibi sanatçılarla ortak çalışmalarda yer aldı. Rahmedova, 2019'dan bu yana Bilkent Üniversitesinde öğretim görevlisi ve Bilkent Senfoni Orkestrasında keman sanatçısı olarak görev yapıyor.

After graduating from the Turkmen National Conservatory with honors in 2017, Nazik Rahmedova worked as a solo violinist and concertmaster in the Turkmen Philharmonic Orchestra, CIS (The Commonwealth of Independent States) Youth Symphony Orchestra, Bayreuth Youth Symphony Orchestra, Russian National Youth Orchestra, and internationally toured to Germany, Croatia, Russia and Mongolia. She has studied and worked with masters, such as Guy Braunstein, Sergei Ostrovsky, Ilya Kaler, Gilles Apap, Judith Ingolfsson and Chaim Taub. Rahmedova has collaborated with artists, including Sergei Skripka, Alexander Anisimov, Peter Stark, Daniel Draganov, Chen Zimbalista and Zhanna Gandelman. Rahmedova has been a faculty member at Bilkent University and violinist of the Bilkent Symphony Orchestra since 2019.

Yukiyo Hirano viyola viola

Tokyo'da dünyaya gelen Yukiyo Hirano, keman çalmaya üç yaşında başladı. Babasının denizaşırı görevi nedeniyle Hindistan'daki bir İngiliz ilkokulunda eğitim gördü.

1998'de Uluslararası Müzik Yarışmasını kazanan sanatçı, aynı yıl Japonya'ya döndü. Lisansüstü eğitimini Toho Gauken Üniversitesinde tamamladı. Okul yıllarında keman eğitimi gören Hirano, enstrümanını viyola olarak değiştirdi.

Hirano, Martha Argerich Uluslararası Müzik Festivali ve Kirishima Uluslararası Müzik Festivalinde tam burs kazanarak Yuri Bashmet ve Mazumi Tanamura'yla çalıştı.

2008/2009 sezonunda Viola Space Festivaline ve 2010'da da Saito Kinen Müzik Festivalinde Seiji Ozawa Müzik Akademisinin *Opera Project X* etkinliğine katıldı. Japonya Filarmoni Orkestrası ve Tokyo Filarmoni Orkestrasıyla Avrupa turnesine çıkan sanatçı, Japonya'nın Century Senfoni Orkestrasında konuk birinci viyola ve Takarazuka Revue Tokyo Musical topluluğuyla solist olarak performans sergiledi. Yaylı çalgılar toplulukları, oda orkestraları ve stüdyo çalışmaları alanlarında etkin bir şekilde yer aldı.

Yukiyo Hirano, 2019 yılının Eylül ayından bu yana Bilkent Senfoni Orkestrasının yardımcı birinci viyolacısıdır.

Yukiyo Hirano was born in Tokyo and started playing the violin at the age of three. She studied at a British elementary school located in India with her father's overseas posting.

In 1998, she won the International Music Competition and returned to Japan in the same year. She completed the postgraduate course at Toho Gakuen University. While she was in school, she changed her instrument from violin to viola.

She won a full scholarship at the Martha Argerich International Music Festival and the Kirishima International Music Festival where she studied with Yuri Bashmet and Mazumi Tanamura.

She participated in the Viola Space 2008/2009 and Seiji Ozawa Music Academy Opera Project X in 2010 at Saito Kinen Music Festival. Hirano joined the European tour of

the Japan Philharmonic Orchestra and Tokyo Philharmonic Orchestra. She performed as guest principal viola of the Japan Century Symphony Orchestra and solo violist of the Takarazuka Revue Tokyo Musical. She has been active in various fields such as string ensembles, chamber orchestras, and studio works.

Yukiyo Hirano has been a member of the Bilkent Symphony Orchestra as the Assistant Principal Viola since September 2019.

Wolfgang Amadeus MOZART (1756-1791)

Konçertant Senfoni, Mi bemol majör, KV.364
Sinfonia Concertante in E flat major, KV. 364

Bir çalgısal müzik türü olarak içinde hem senfoni, hem de konçertodan öğeler barındıran Konçertant Senfoni, 1770 ve 1780'lerde Paris'te oldukça popülerdi. Klasik konçerto orkestra ve tek bir solist arasındaki ayrışmaya dayanırken, konçertant senfonide—Barok concerto grosso'da olduğu gibi—solistlerin sayısı iki veya daha fazladır. Ancak solistlerin ve orkestranın genellikle eşit kabul edildiği concerto grosso'dan farklı olarak, konçertant senfonide solistler açıkça ön plandadır. Müzikolog Barry Brooks'a göre, burjuva seyircisinin ortaya çıkışı, halka açık konser salonlarının ve daha büyük orkestraların kuruluşu ile konçertant senfoninin bu dönemde artan popülaritesi geç 18. yüzyılın derin toplumsal değişimlerini yansıtır. Yeni seyircinin müzikal zevkleri (virtüözite, büyük sonoriteler, hoş giden akılda kalıcı melodiler) bu türde doğrudan karşılık bulur.

1777 senesinde 21 yaşındaki Mozart, Salzburg'ta 1771'den beri sürdürdüğü hizmetinden istifa etmiş, bir besteci olarak daha prestijli ve kazançlı bir iş bulabilmek için önce Münih ve Mannheim, ardından da Paris'e gitmiştir. Ne yazık ki Mozart bu kentlerde umduğu işi bulamamış—üstelik seyahat sırasında kendisine eşlik eden ve Paris'te hastalanan annesini de kaybetmiş—1779'da isteksiz bir şekilde Salzburg'a geri dönerek burada saray orgculuğu görevini kabul etmek zorunda kalmıştır. Keman, viyola ve orkestra için Sinfonia concertante (K. 364), bestecinin bu üç kente yaptığı seyahatlerden aldığı ilhamla, Salzburg'a dönüşünün hemen ardından bestelenmiştir.

Bestecinin Mannheim ve Paris'te karşılaştığı müzikal teknik ve stillerin etkisi bu yapıtta özellikle belirgindir. Mannheim dönemin en yetkin orkestralarından birine sahiptir ve kendine has orkestral teknikler içeren senfonik müzikleriyle ünlüdür. Mozart bu teknikleri Paris'te karşılaştığı solistin melodik zenginliğine vurgu yapan konçertant senfoni türüyle kaynaştırmıştır.

Üç bölümden oluşan yapıtta Allegro maestoso, tonik akorun beş kez çalındığı ağırbaşlı bir jestle açılır. Bunu temaların yalnızca orkestra tarafından sunulduğu orkestral bir serim, ardından da melodik derinlikleri ile solistlerin antifonal bir düet içinde birbirlerine cevap vererek ilerleyen kendi serimleri takip eder. Bölüm, solo enstrümanların kadansı ile kapanır. Yavaş tempolu ve minör moddaki Andante'de, ana temanın önce orkestra tarafından duyurulmasının ardından aryatik melodileriyle önce keman, ardından da onu yankılayan viyola girer. Hızlı final bölümü Presto, yapıtı neşeli ve hafif bir ruhla sona erdirir.

Aylin Yılmaz

As a musical genre containing elements of both symphony and concerto, the sinfonia concertante was very popular in Paris during the 1770s and 1780s. While a classical concerto is based on the separation between the orchestra and a single soloist, sinfonia concertante – like the Baroque concerto grosso – includes two or more soloists. However, unlike the concerto grosso where the soloists and the orchestra are generally considered equals, the sinfonia concertante openly gives the prominence to soloists. According to musicologist Barry Brooks, the increasing popularity of the sinfonia concertante in the period, along with the emergence of a bourgeois audience and establishment of public concert halls and larger orchestras, reflects the fundamental social changes of the late 18th century. This genre directly appeals to the musical tastes of the new audience (virtuosity, large sonorities, pleasant and memorable melodies).

In 1777, 21-year-old Mozart resigned from the post he held in Salzburg since 1771, and travelled to Munich and Mannheim, and then to Paris to find a more prestigious and lucrative job as a composer. Unfortunately, he could not find the job he had hoped for in these cities – not to mention that he lost his mother who accompanied him on

his journey and got sick in Paris – and, in 1779, reluctantly returned to Salzburg where he had to accept a job offer as a court organist. The composer wrote the Sinfonia concertante (K. 364) for violin, viola and orchestra, which derived its inspiration from his travels to these three cities, immediately after his return to Salzburg.

The influence of the musical techniques and styles the composer encountered in Mannheim and Paris are particularly evident in this work. Mannheim had one of the most competent orchestras of the period and was known for its symphonic music involving unique orchestral techniques. Mozart blended these techniques with the sinfonia concertante genre, emphasizing the soloist's melodic richness, he met in Paris.

In the three-movement work, *Allegro maestoso* opens with a solemn gesture in which the tonic chord is played five times. This is followed by an orchestral exposition where the themes are presented only by the orchestra, and then by the individual expositions of soloists who respond to each other in an antiphonal duet with their melodic depths. The movement closes with the cadenza of the solo instruments. In the slow *Andante* which is in minor mode, after the presentation of the main theme by the orchestra, first the violin and then the viola, echoing the violin, enter with their aria-like melodies. The fast final movement *Presto* brings the work to a cheerful and light-hearted end.

Richard STRAUSS (1864-1949)

Metamorfozlar

Metamorphosen for 23 Strings

Metamorfoz terimi bir nesnenin veya kavramın zaman içerisinde geri dönüşümü mümkün olmayan değişimini belirtir. Metamorfoz, dönüşümün (transformation) en uç noktasıdır; çünkü bu süreç nesnelere özlerini değiştirir. Felsefe ve sanat tarihi boyunca bu kavram pek çok düşünürü derinden etkilemiştir. Aristonun da tanımladığı gibi bir nesnenin formunu belirleyen dönüşüm süreçleri iki temel kategoriye ayrılabilirler. Birincisi gezegenler gibi yörüngesel süreçlerdir. Bu süreçlerde denge unsuru temeldir ve süreç sürekli olarak yenilenir. Diğer bir kategori ise çizgisel süreçlerdir. Gezegenlerin üzerinde yaşayan canlıların yaşamları buna iyi bir örnek teşkil eder.

Doğar, gelişir ve yok olurlar.

Müzik tarihinde Mozart, Beethoven gibi klasik formlara yönelen sanatçılar eserlerinde denge unsuruna büyük önem vermişlerdir. 19. yüzyılın ilk yarısından sonra gelişen vatandaşlık, birey gibi kavramlardan etkilenen besteciler, kendi psikolojik durumlarını betimleyen çizgisel formlara eğilmişlerdir. Özellikle, Wagner ve Liszt tarafından oluşturulan "Yeni Alman Okulu"nda, herhangi bir müzikal malzemenin zaman içerisindeki sürekli dönüşümü veya başkalaşımı (metamorfoz) eserlerin temel düşüncesini oluşturur.

Richard Strauss 19. yüzyıl sonu 20. yüzyıl başında bu yolda başarı ile ilerleyen bir besteci olmuştur. Anlatısal (programatic) içeriğe sahip senfonik şiirleri (tone poems), müzikal materyalin sürekli olarak dönüşümüne, zengin bir tınısal boyutu da ekleyerek Wagner ve Liszt'in kuramlarını bir adım ileri taşımayı başarmıştır. Öyle ki bestecinin Elektra ve Salome operaları dahi, tek perdelik yapılarıyla, bu sürekli devinim/gelişim fikrini yansıtır.

Strauss'un bu başarısı o dönem Almanya'nın içerisinde bulunduğu büyük atılımla özdeşleşir. Almanya 19. yüzyıl sonlarına doğru Avusturya ve Fransa'ya karşı kazandığı zaferlerden sonra 20. yüzyıla Avrupa'nın teknoloji ve sanayi lideri; etkin politik gücü olarak girmiştir.

Strauss'un Wagner'in en önde gelen takipçisi olma durumu, 1933 yılında iktidara gelen Hitlerin dikkatinden kaçmaz. Besteci aynı yıl Devlet Müzik Dairesinin başkanlığına getirilir. Ancak bu ilişki fazla uzun sürmez. Strauss, Yahudi yazar Stefan Zweig'in ismini üzerinde birlikte çalıştıkları bir operanın afişinden silmeyi reddedince, 1935 yılında görevinden istifaya zorlanır.

Konserde dinleyeceğimiz bu eser, 1945 yılında ikinci dünya savaşı sonunda müttefiklerin Münih'i işgal ettikleri sırada yazılmıştır. Metamorphosen Strauss'un yıkılan ideallere, yok olan umutlara karşı olan kederini; yapılan affedilmez hatalara ve onların sonucu olarak yaşanan yıkımlara karşı olan çaresizliğini yansıtır. Metamorfoz kavramı o dönem yoğun olarak ilgilendiği Goethe'nin eserlerinin etkisiyle zihninde yer almıştır. Goethe yaşamının son döneminde metamorfozu kendi zihinsel gelişimiyle özdeşleştirmiş, kişinin geçirdiği dönüşümlerle kendisine nasıl yabancılaştığını irdelemiştir. Strauss'un bu düşüncelerle, yaşamının son döneminde, kişisel başkalaşımı ile ülkesinin yaşadığı yıkımlar arasında yazdığı bu eserde Beethoven'den bir ezgi beliriverir.

Beethoven'in kaderi bir açıdan Strauss ile benzer. Üçüncü senfonisini gençliğinde idealize ettiği büyük kahraman Napolyon'a ve Fransız devrimine adanmış; ancak daha sonra yaşamı, Napolyon'un yol açtığı yıkımlarla alt üst olmuş bir iklimde geçmiştir. Beethoven'in üçüncü senfonisinin ikinci bölümünde yer alan ölüm marşı teması, Metamorphosen'in ilk girişinden hemen sonra viyolalarda belirir. Ancak bu tema hemen başka yeni temaların içerisinde eriyerek, yine sürekli devinimlerle eserin sonuna değin ilerler. Şef Orhun Orhon'un belirttiği gibi bu devinim eserin ancak en sonunda bir doruk noktasına ulaşarak nihayete erer. Bu noktada Beethoven'in teması belirgin bir biçimde bas hattında duyulur. Yaşamının sonunda kendisine yabancılaşan büyük bir sanatçı, müzikal malzemenin gelişimini erken dönem eserlerinde olduğu gibi büyük bir zaferle taçlandırmak yerine bu kez umutsuzluk ve çıkmaza sürüklenmiş; son olarak sözü büyük ustası Beethoven'in ölüm marşına bırakmıştır.

Onur Türkmen

The term metamorphosis refers to the irreversible transformation of an object or a concept over time. Metamorphosis is the furthestmost point of transformation, because the process changes the essence of the object. The concept has deeply influenced many thinkers throughout the history of philosophy and arts. As described by Aristotle, the transformative processes determining the form of an object can be divided into two basic categories. The first is the orbital processes like those seen in planets. Balance is the key element in such processes, and the process is continuously repeated. The other category consists of linear processes. The lives of the living things on planets is a good example of these. They are born, they grow, and they perish.

Artists tending towards classical forms in music history, like Mozart and Beethoven, attached great significance to the element of balance. Influenced by concepts such as citizenship and individual, which developed after the second half of the 19th century, these composers engaged with linear forms describing their psychological conditions. Especially in the New German School established by Wagner and Liszt, the continuous transformation and metamorphosis of any musical material over time constitutes the fundamental thought in the works.

Richard Strauss was a successful composer who followed this path in the late 19th and early 20th century. His tone

poems with their programmatic content added a rich timbre dimension to the continuous transformation of the musical material, and thus took Wagner's and Liszt's theories a step further. So much so that even the composer's operas *Electra* and *Salome* reflect this idea of unceasing movement/development in their single-act structure.

This feat of Strauss' is associated with the major breakthrough achieved in Germany during the period. Following its victories against Austria and France towards the end of the 19th century, Germany entered the 20th century as Europe's leader in technology and industry and its great political power.

The fact that Strauss was a leading follower of Wagner did not go unnoticed by Hitler, who had come to power in 1933. In the same year, the composer was appointed the director of the State Music Bureau. However, the relation did not last long. When Strauss declined to erase the name of the Jewish writer Stefan Zweig from the poster of an opera on which they collaborated, he was forced to resign from his post in 1935.

The work you will listen to in this concert was written in 1945, while Munich was under the occupation of the allies at the end of World War II. *Metamorphosen* reflects Strauss' agony over crushed ideals and lost hopes and his helplessness in the face of irreparable mistakes done and the destruction resulting from them. The metamorphosis concept was imprinted on his mind through the influence of Goethe's works, in which he had a keen interest. In the last days of his life, Goethe associated metamorphosis with his mental development and examined how one is estranged from himself through his transformations. In the work Strauss wrote towards the end of his life with these ideas in mind and amidst his personal metamorphosis and the destruction of his country, a melody from Beethoven presents itself.

In a sense, Beethoven's fate is similar to Strauss'. He dedicated his third symphony to the great hero Napoleon whom had idealized in his youth and to the French Revolution, but he had to spend his later life in an environment ravaged by the destruction Napoleon caused. The funeral march theme of the second movement in Beethoven's Third Symphony is presented by the violas immediately after the first opening of *Metamorphosen*. However, this theme instantly melts into other, new

themes and proceeds until the end of the work with continuous movements again. As noted by conductor Orhun Orhon, the movement ceases only at the very end of the work after reaching a climax. At this point, Beethoven's theme is heard markedly in the bass line. The great artist who was alienated from himself at the end of his life was driven into despair and a dead-end, and rather than crowning the development of musical material with a glorious victory as he did in his early works, he gave the last word to the funeral march of his great master Beethoven.

Richard STRAUSS (1864-1949)

Nefesliler için Serenad, Mi bemol majör, Op.7
Serenade for Winds in E flat major, Op.7

---

19. yüzyıl sonlarında Avrupa'da en progresif bestecilerden biri olarak sayılan Richard Strauss'un bestecilik kariyerinin ilk yıllarına ait yapıtları daha çok konservatif eğilimler gösterir. Münih Saray Orkestrasının birinci kornocusu ve koyu bir Wagner karşıtı olan Franz Strauss'un oğlu olan Richard Strauss'un çocukluk yıllarındaki çok kapsamlı müzik eğitimi katı bir biçimde klasik stil etrafında şekillendirilmiştir. Erken yaşlarda müzik bestelemeye başlayan Strauss, henüz 20 yaşına gelmeden babasının konservatif zevklerine uygun bir biçimde oda müziği, sonat, konçerto ve senfoni türünde yapıtlar üretmiştir. Strauss'un bu dönemde yazdığı müzikler, özellikle Felix Mendelssohn'un ve Robert Schumann'ın stillerinin etkisi altındadır.

Strauss'un 1881'de, henüz 17 yaşındayken bestelediği Nefesliler için Serenad, Mozart'ın 10. Serenadı ile aynı enstrümantasyona sahiptir: iki flüt, iki obua, iki klarinet, iki fagot, dört korno ve kontrafagot (ya da tuba). İlk kez 27 Kasım 1882'de Dresden'de seslendirilen eser, geleneksel bir klasik dönem oda müziği parçasının tarzını yansıtır. Ses dünyası Mozart'inkinden çok uzak olmamakla birlikte, müziğin yumuşak lirizmi, özellikle açılış cümlelerinde, akla Mendelssohn'u getirir.

On dakikalık, tek bir bölümden oluşan Serenad, temaların sergilenmesi, temaların geliştirilmesi ve temaların özetlenmesi ile geleneksel sonat formundadır. Biçimsel tasarımı her ne kadar klasik olsa da, melodik kontürde

yer yer baş gösteren taşkın ve tutkulu açılımlar, eserin romantik döneme ait olduğunu ele verir. Temaların sergilendiği serim bölümünde yer alan majör moddaki ağırbaşlı temayı, minör modda başlayan daha yumuşak ve lirik ikinci tema takip eder. Gelişme bölümü, kornolar ve kontrafagotun çaldığı bir dizi kesintisiz notanın üzerinde duyulan obua teması ile başlar. Çözüm bölümüne yaklaşılrken, alto ve bas enstrümanların çıkıcı figürleri bir beklenti duygusu yaratır. Çözümün en güzel anlarından biri kornoların ana temayı büyük bir sıcaklıkla çaldıkları andır. Yapıt, flütün yumuşak figürleriyle nazik bir biçimde sona erer.

Aylin Yılmaz

Richard Strauss, recognized as one of the most progressive composers of Europe in the late 19th century, showed conservative tendencies in the works belonging to the early years of his career. The son of Franz Strauss, the principal horn of the Munich Court Orchestra and a fervent anti-Wagnerian, Richard Strauss started receiving a very comprehensive music education shaped strictly around a classical style in his childhood. He began to compose music at an early age and had already produced works in chamber music, sonata, concerto and symphony genres that suited the conservative tastes of his father before he was even 20. Strauss' music in the concerned period was influenced by the styles of Felix Mendelssohn and Robert Schumann in particular.

The Serenade for Winds, which Strauss composed in 1881, when he was only 18, has the same instrumentation with Mozart's Serenade no. 10: two flutes, two oboes, two clarinets, two bassoons, four horns and contrabassoon (or tuba). The work which was given its first performance in Dresden on November 27, 1882 reflects the style of a traditional piece of chamber music from the classical period. Although its sound world is not very distant from that of Mozart's, the soft lyricism of the music reminds Mendelssohn, especially in the opening phrases.

The Serenade, consisting of a ten-minute single movement, has the traditional sonata form, which comprises the exposition, development and recapitulation of themes. Even though its formal design is classical, the occasional emergence of boisterous and passionate initiatives on the melodic contour gives away the work's association with

the Romantic period. The solemn theme presented in the major mode in the exposition is followed by the softer and lyrical second theme introduced in the minor mode. The development part starts with the oboe theme heard above a sequence of uninterrupted notes played by the horns and contrabassoon. As the recapitulation part draws closer, the ascending figures of the alto and bass instruments create a feeling of expectation. One of the most beautiful moments of the recapitulation comes when the horns play the main theme with great warmth. The work ends with the soft and gentle figures of the flute.

Bilkent Senfoni Orkestrası

Bilkent Symphony Orchestra

1. Keman | 1st Violin

Yevgeniy Kostrytskiy *konzertmeister*
Irina Nikotina *konzertmeister yrd. | asst.*
Suzana Bezhani
Bahar Kutay
Adilhoca Aziz
Vseslava Öztürk
Süreyya Defne
Davut Aliyev
Elena Postnova

2. Keman | 2nd Violin

Feruz Abdullayeva *grup şefi | principal*
Elena Rihsi
Marina Agapova
Adelya Ateşoğlu
Nil Cetiz
İskender Okeev
Nazik Rahmedova

Viyola | Viola

Cavid Cafer *grup şefi | principal*
Yukiyo Hirano *grup şefi yrd. | asst. principal*
Sema Hakioglu
Uluğbek Rihsi
Svetlana Simolin
Elif Kuştan
İrşad Mehmet

Viyolonsel | Violoncello

Hayreddin Hoca *grup şefi | principal*
Serdar Rasul
Artur Rahmatulla
Yiğit Ülgen
Verda Çavuşoğlu
Salim Gayıblı

Kontrbas | Double Bass

Sergey Margulis *grup şefi | principal*
Dritan Gani
Zurab Tsitsuashvili
Şalva Gagua

Flüt | Flute

Albena Sezer *grup şefi | principal*
Ebru Aykal

Obua | Oboe

Ulaş Yurtoğlu *
Violetta Lupu

Klarnet | Bassoon

Selen Özyıldırım
Leonid Volkov

Fagot | Bassoon

Ozan Evruk *grup şefi | principal*
Ezgi Tandoğan Onat

Korno | Horn

Mustafa Kaplan *grup şefi | principal*
Hasan Erim Hacı
Hüseyin Uçar *
Atay Bağcı *

* Misafir Sanatçı | Guest Artist

Yapım Koordinatörü | Production Manager
Boran Aksoy, İpek Nurullahođlu

Yönetmen | Director
Ahmet Melih Aydınat

Resim Seçici | Video Mixer
Sinan Dalkılıç

Nota Okuyucu | Score Reader
Kristina Golubkova

Kamera | Cameras
Eda Nur Acar, Taha Bayramođlu, Utku Dönmez, Deniz Göçmen, Deniz Güzelcik, Kutay Kumbasar

Kurgu | Edit
Melih Aydınat

Teknik Sorumlu | Technical Manager
Özcan Akar

---

bilet.bilkent.edu.tr

Giş-Ticket Office: **(312) 290 1775**

www.bso.bilkent.edu.tr

bso@bilkent.edu.tr

Bilkent Üniversitesi

Bilkent Üniversitesi kültür ve sanat faaliyetidir.
Cultural and artistic activity of Bilkent University.